

Pethő István – Rubóczky Attila

Toyota Celica GT-4

12. Vredestein Miskolc Rally beszámoló

A csütörtöki gépátvétel után egy 12 km-es teszten sikerült megismerkednünk az autóval Miskolc-Tapolca és Diósgyőr között. A várt hatás azonban elmaradt. Széria motor, 1,5-es turbónyomás, ALS nélkül nem egy A-s autónak tűnt a GT-Four. Pozitívumként viszont megemlíthetem, hogy nagyon könnyen kezelhető, jóindulatú és kézre áll benne minden.

A prologon is ért minket meglepetés. Szintén nagyon könnyen és jól lehet vele rajtolni. Élveztük, bár egy kicsit tolt a orrát az első kanyarban, és mire ráéreztünk volna, már jöhettünk is ki a pályáról.

A péntek reggeli hernádvécei szakaszon újra szembesültünk azzal a ténnyel, hogy a Toyota még mindig nem nyújtja a várt teljesítményt. A tempó körülbelül a VFTS-nek megfelelő, viszont a kanyarsebessége és stabilitása sokkal jobb. A 9.17"7-es időnkkel meg is voltunk elégedve, bár még egy kicsit bátortalan voltam, hiszen tervben a törésmentes célba érkezés volt. Az első hernádvécei körön elírták az időnket, de Büki Ernő helyre állította. Már egyre jobban ment, igaz az időkülönbség tetemes volt, de kellett a versenykilométer. Viszlón az egyik kanyart túlságosan le akartam vágni, és átdobott az út másik oldalára. A nap végén a szervizbe érve leesett a turbónyomás 1,2-re, a Budai Team mindent kitett magáért.

Szombat reggel a rudabányai szervizbe tartva defektet kaptunk, ráadásul rossz volt az emelő, de Rubóval lecseréltük. Megjegyezték, hogy kívülről is gyengének tűnik az autó, de nem foglalkoztam vele, mert már egész jól megszoktam és ha majd erő is lesz benne, akkor már csak jobb lehet. Bodvalenke után, beíróból elindulva el kezdett füstölni a turbó felől, így Rakacán vészvillogóval jöttünk le. Kánó a kedvenc pályáim közé tartozik, persze a visszafordítónál beforogtam, de legalább jól éreztük magunkat. A végén még egy defekt is kijárt, de ki tudtunk vele menni. Abszolútban 26. helyen végeztünk, és pontot szereztünk a kategóriában.

A Budai Team ígérete szerint Kassára beszerkesztik az ALS-t és a víz spriccet, valamint a turbó is jó lesz.

Rubó: A prologon semmi dolgom nem volt, csak nézelődtem és barátkoztam az autóval. Péntek reggel izgatottan vártam a rajtot, mivel kíváncsi voltam mennyit kell gyorsulnom itinerolvasás szempontjából, de már az első pár kilométeren tudtam, hogy semmi gond nem lehet. Szombat reggel éhgyomorral, egy gyors kerékcseré után vágtunk neki a 7 gyorsaságinak. A második napra már összeszoktunk. Próbáltunk gyorsulni, és egyre többet bevállalni. A végére még egy defekt, csak hogy gyakoroljuk a kerékcserét ezen a típuson is. Fáradtan ugyan, de nagyon boldogan állhattunk fel a céldobogóra.

